

LA DEVANTERA

QUINZENARI CATALANISTA

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ: ASSOCIACIÓ POPULAR REGIONALISTA, ESCUDELLERS BLANCHS, 8, 1.er

LO QUE VOLEM

"Volem la llengua catalana ab caràcter oficial y que sien catalans tots los que desempenyin càrrecs públics; volem Corts catalanes, no sols per estatubir nostre dret y lleys civils, sino tot quant se refereix a la organizació interior de nostra terra; volem que catalans sien los jutges y magistrats, y que dintre de Catalunya se fallin en última instancia 'ls plecs y causes; volem ser arbitres de nostra administració fixant ab entera llibertat las contribucions y impostos, y volem en fi, la facultat de poder contribuir a la formació del exercit espanyol per medi de voluntaris o diners, suprimint en absolut las quintas y llevas en massa y estatint que la reserva regional forosa presti servey tan sols dintre Catalunya." (Del Manifest de la "Unió Catalanista" de 16 de Mars de 1897)

Nostres propòsits

ESPRÉS d'una temporada, bon xich llarga, y no pas per culpa nostra, d'estar allunyats, dintre del camp periodístich, de

la lluyta per l'ideal catalanista, tornem a fer córrer la ploma ab el mateix dalit, ab igual entusiasme y sens dubte ab més caudal d'experiencia, que la observació freda y atenta dels fets ocorreguts últimament a Catalunya ha enriquit nostre esperit.

El criteri que mantinguérem en la antiga *Nació Catalana* no ha pas variat y la novella DEVANTERA seguirà defensant las mateixas ideas que sostinguérem desde las columnas d'aquell anyorat quinzenari.

La propaganda activa y sens interrupció portada a cap en tots els indrets de nostra terra y en totas las manifestacions de sa vida per homes fervents y convensuts, els desacerts continuats del poder central, las fíbladas, els atachs ja descarats ja fellows de nostres adversaris, el fracàs de las guerras colonials y ab els Estats-Units y consegüent desfeta de la tan falsa com enlluernadora llegenda espanyola y més que tot el temor d'un pròxim y inevitable desastre econòmic feren obrir els ulls a molts catalans que, en son esverament pel perill que s'apropava, es giraren vers lo que sempre havian mirat ab menyspreu quan no ab odi y es dongueren compte de que la única salvació s trobava en las doctrinas que 'l Catalanisme temps hà anava predicant.

Allavors vingué la confusió en las sucursals que 'ls partits polítichs madrilenys tenen a Catalunya, el deixondiment dels que may s'havien preocupat més que de sos interessos materials, caygueren prestis injustament aixecats y encoratjadors signes de reviscament del endormiscat, més que mort, esperit català, feren comprendre d'una manera precisa quin devia ser el camí que Catalunya havia de seguir pera salvarse, quina era nostra situació dintre l'estat espanyol, girant per sempre las espatllas y no escoltant més els clams de sirena d'una política fantàstica y aventurera, contraria per complert al nostre mōdo d'esser y cercant dintre de nosaltres mateixos, el remey veritable.

Tanta por com produí als vivedors polítichs

aytal estat de cosas causà intens goig als que per sobre de totas nostras afeccions hi posem l'enlairaiment de nostra estimada Patria, fentnos entreveure pera un dia no llunyà la reivindicació absoluta de la personalitat catalana.

El Catalanisme, ànima y forsa del renaixement de nostra terra, obrí 'ls brassos amorosos pera que tots els desencanyats, els penedit de la vella política, els que sentissin bategar en son cor l'amor a Catalunya, s'acoblessin sota sa bandera y formessin l'estol formidable, resolt y convensut que havia d'anar a la conquesta de nostra nacionalitat.

Mes, desgraciadament, tingué lloch un fenòmen que, si be naturalíssim, no deixà per això de produirnos fonda pena, fentnos veure llunyà lo resultat de nostre esforços.

Tot lò que 'l Catalanisme guanyà en extensió ho perdé en intensitat. Alguns antichs companys impacients de bona fe, o prou malvats pera aprofitarse d'aquet noble desvetllament, secundaren el maquiavelisme de la política centralista (que impotent pera lluytar cara a cara procurà dividirnos) posantse al costat d'un general que, aixecant per bandera un miserable retall de las Bases de Manresa, s'oferi a satisfer una migrada part dels desitjos dels catalans.

Prou coneguda es de tots la ingerencia en nostres assumptos d'en Polavieja, perseguidor dels autonomistas filipins, pera que 'ns entretinguem a ressenyarla.

Fracassà aquell general, o més ben dit, se retirà quan fou complerta l'obra de dividir al Catalanisme, y ab els elements que 'l seguian y las desferas d'altres partits se formà 'l regionalista, quin té tots els vicis, tot l'embrutiment dels tant desacreditats centralistas y quin fi, si be profitós pera algunas entitats o particulars, distarà molt de serho pera 'l bé general de Catalunya.

La bellugadissa d'aquets pseudo-apòstols del renaixement català, el fet d'haver conseguit alguns llochs en el Parlament espanyol y en alguns municipis han enlluernat an alguns companys de causa que més havian cridat contra son procedir de baixa mà, indigne del Catalanisme, mostrantse disposats a fer causa comú ab els qui, havent usurpat indegudament el nom de catalanistas, no fan més que putinejar ab sas mans barroeras nostre salvador programa, esmicolantlo pera ferse simpàtics y servir las concupiscencias y desitjos personals dels descentralisadors d'última fornada.

Grecia, al empendre la conquesta de l'Àsia,

en temps d'Alexandre 'l Gran, perdé bon xich del caràcter y de las virtuts que tant la havian enlairaida, encomanantse, en cambi, las enervadoras costums orientals.

Roma, forta y verge al conquerir el mon, s'inculcà tot l'embrutiment, tota la decadencia dels pobles que passavan a son domini. Y las disolvents costums asiáticas filtradas com veri en el cor de la noble Grecia prepararen sa cayguda, com l'immens bagatge de malvestats que Roma arrossegà en son carro triomfal minaren fins soterrarlo 'l poder del gran imperi dels Cèssars.

Quelcom semblant ha passat al Catalanisme. La munió de catalans procedents de tant diversas classes que han volgut aixoplugarse sota sas banderas portant, també, el bagatge de vicis tradicionals dels que no han volgut o pogut despendre's ha amenassat, alguns moments, ferli perdre 'l caràcter que deu ostentar, el verdader fi que deu assolir, la honradesa que ha de ser sempre norma de sos procediments.

Y an això anem, nosaltres. A defensar lo genuí esperit de nostra causa, a evitar que perdi sa fesomia, a treballar pera que 's presenti sempre pura y immaculada no sols en las ideas, sino en els medis que han de seguirse pera implantarlas.

Per això som enemichs d'usar procediments que 'ns puguin fer abaixar la cara, per això ni volem combatre ab sistemes que sempre hem aborrit y que tant mal han fet a Catalunya, per això no 'ns avindrem may a monstruosas conxorras ab elements que tenen un concepte tant mig-grat de nostra causa.

Sabem perfectament la dificultat de nostra tasca, que no ha d'esser la conquesta d'un número més o menys gros en las diputacions y ajuntaments sino la del cor y pensament dels catalans, el despertament complert en nostres compatricis del esperit de rassa, el desvetllament de la conciencia catalana. Es feyna de poca fressa, menys vistosa y més llarga, pero de resultats més profitosos pera Catalunya.

Estem plenament convensuts del odi de nostres enemichs, del menyspreu y burlas de molts que 's diuhen companys nostres y que avuy semblan abocats a una política suicida, de la indiferencia dels més, pero ab tot nosaltres seguirem, pesai a qui pesi y caygui qui caygui, l'únic camí que està conforme ab els dictats de nostra conciencia, ab la manera de veureho de nostra rahó y ab l'entusiasme de nostre cor.

La doctrina pura

INFINITAT de vegades s'ha dit que 'l Catalanisme no es cap partit polític, i això és una veritat com una casa; encara que hi hagi alguns individus que, portats de son amor propi o miras interessades, procurin ab sos actes convertir aquesta santa causa en un partit com qualsevolga altre, no n'hem de fer cas ni hem de seguirlos: es massa gran, massa digna la causa de Catalunya pera esser manejada per alguns homes. En puritat de doctrina y com a base de procediments, cal afirmar y sostenir que 'l veritable Catalanisme es en essencia, per excel·lencia y per potencia, una acció purament popular, que resideix en la massa ètnica y no en un partit ni en determinats individus, y son esperit, pur y sà, està arreu espargit per demunt de totes las classes socials de la terra catalana: si en uns llocs, se manifesta d'una manera franca, ostentant la ufana de sa primavera efflorescencia, en altres subsisteix encara latent, amagat, pero disposat sempre a eixir al exterior quan las circunstancias afavoreixin son desenrotlló. Es una força de la Naturalesa, tan poderosa com l'esperit de conservació que 'l Ser Suprem ha donat a tots els sers vivents de la terra pera que sia respectada, a despit dels anals, instints, la vida de tots, puig el renaixement de Catalunya no es més que 'l desvetllament del poble català, produhit per la conciencia de la propia dignitat. Y las manifestacions naturals francament produhidas son bones; y com a tals las hem de respectar y estimar, deixantlasi l pas benlliure.

Així es l'esperit del Catalanisme, y així es la causa de Catalunya. Quan la veyem en la massa del poble, la contemplem gran y poderosa, perque trova expansió per la via franca sense destorbs. Si algun dia la veyessim esplotada per gent política, que fentse directora del moviment restringís la seva expansió natural, la trovariam petita y esquifida.

Respectemla tots y veneremla aquesta força natural, quina finalitat no es altra que la salut del poble. Es la idea de Patria, lo més gran y poderós que hi ha a la humanitat. Es una manifestació de Vida que lluyta constantment contra la amenaça de mort material o moral. Es l'Amor germanivól dels fills d'una mateixa raça, y l'amor es la més poderosa defensa d'una colectivitat. Es el Dret inviolable que invoquem, no sempre endebades; els oprimits que sucumben. Per xò nostra causa es tan gran y santa, perque es Patria, Vida, Amor y Dret. Y devant de tanta grandesa ¡que n son de petits y miserables els qui pretenen esplotarla fent política menudeta!

BONAVENTURA RIERA

La nostra tasca

S'ha dit molt, es ja vulgar, mes s'ha de repetir. Y sobretot practicar; convé fer educació social.

Las ideas que, com la catalanista, tenen per objecte la modificació o transformació, mes o menys essencial, de tot un poble, no s' desenrotllan ni triomfan ab propagandas efectistas o sorollosas. Aquestas poden exaltar el sentiment, produhir adeptes inconscients, pero no aportan convensuts.

Per a fer educació social, base imprescindible pera la prosperitat d'una idea política de reivindicació, es necessari estar convensut de la bondat d'aquesta idea, treballar ab constancia y no regatejar cap sacrifici.

Referintnos a la educació de Catalunya hem de tenir present que 'l nostre poble està tarat per

una pila de vicis: provenen, la majoria, de lo que podem dirne contagi per haver estat unit durant alguns sigles ab elements forasters que l'han prostituit; y son deguts els altres, els més poch, a defectes de rassa, a la manera de ser dels indigenas, defectes, no obstant, que podrian convertirse en qualitats si visqués el poble en un medi ambient més purificat.

La propaganda, donchs, dels catalanistas s'ha de dirigir tota a procurar que desapareguin aquells defectes. No hi ha cap dubte que això significa un treball immens, pero es l'únic camí dreturer pera conseguir lo que desitjem. Ha d'esser una tasca laboriosa que donará sos resultats d'una manera paulatina y lenta. No fentho aixís retrassarem el jorn de la victoria; obrar d'un altre modo implicaria no tenir en compte la experiencia, fugir de las ensenyansas de la Historia. S'ha de cumplir per forza l'etern procés de totes las ideas revolucionarias que reportan un progrés y un benestar efectiu a la Humanitat: preparam els esperits perque 'l dia que esclati la espurna s'escampi devorador el foc que ha de destruir tot lo que siga corromput y feble pera que puga construhirse, damunt las runas de lo vell y rutinari, l'edifici superb que may més s'enderroqui.

Fins are, pot ésser compresa la propaganda que s'ha fet, dintre 'l període d'exposició; convé que entrem en el del particularisació. Els actes que han realisat han tingut per objecte fer conèixer, d'una manera general, els principis salvadors del nostre programa; es ja necessari que preparam, d'un modo ferm, el terra pera 'l moment en que s'hagin de dur a la practica aquells principis.

Si per qualsevol motiu il·legítim, si moguts per impaciencias insensatas, produhidas pel cansament del treball, si guiats per ambicions o per vanitats ens apartem de la línia, racional y única, enganyarem miserablement al poble y desviarem de son curs natural el procés de la nostra idea, fentnos responsables devant de Catalunya del nostre mal comportament.

Per això s'han de combatre decididament tots els medis de propaganda que sigan perniciosos. Els procediments pera implantar algún fi, o son bons o son dolents: si son bons hem de seguirlos, si son dolents rebutjarlos. La bondat d'una cosa no la determinan las circunstancias ni las oportunitats, la determina la cosa en si; no hi creyem ab aquesta Moral relativa que s'estira y s'arronsa; anem en contra de lo que es perjudicial y no 'ns fassi por que 'ns diguin que faltem a la disciplina; els propagadors d'una teoria no son soldats, que caminin arrellenats ni que s'quadrin; la organissació del camp catalanista es diferenta de la d'un quartel; anem a la victoria no ab la marxa regular dels pous ni ab la mirada a terra, sino ab la marxa armónica dels caps y ab l'esguart dirigit enlaire, guaytant al pervindre; ab la serenitat dels que predican un ideal de justícia.

Si fem educació social y la il·lustrem ab l'exemple, no hi faltarem a la disciplina; en tot cas, hi faltaran els que se separin d'aquesta conducta. Al poble se 'l educa ensenyantli la veritat y aquesta no s'consegueix ab mentidas ni ab falsetats, sino ab medis absolutament no aparentment veritables. Y aquests medis, els han d'assenyalar els directores, els conscients, els convensuts, no las majorias, que generalment obran d'una manera cega y estúpida.

Que hi fa que siguen poch y que passem per simples Las redempcions no las logran els pòruchs ni ls egoistas.

MATEU JULIÀ

ENGRUNAS

Copiem el següent substancios retall d'un article publicat en la revista *Hispania* corresponent al 30 de Desembre de 1902, signat pel regidor regionalista Sr. Puig y Cadafalch:

«Es de todo punto curiosa la historia de esas famosas Bases

de Manresa, votadas en Marzo de 1892 y convertidas después, por un grupo de inútiles, en una especie de Corán, intangible en el pensamiento y en la letra, lleno de simbólicos significados como un libro oriental, en nombre del cual cuatro caballeros particulares lanzaban excomuniones a diestro y siniestro y publicaban encíclicas con aire de dómine, como si fuesen los pontífices guardianes de una antigua ley.»

En honor a la concordia y a la veritat, hem de dir tant sols que això era avants; ayuy, no tingui por el senyor Puig y demés fugitiu, las corrents han cambiat y ja tots som uns.

¡Bo! ¡qué s diria si per aquestas miserias ens haguessim de disputar!

Y qui digui lo contrari fa nosa a Catalunya.

El diumenge passat tingué lloch el sorteig dels minyons destinats, segons la paternal llei de quintas, a servir de carn de canó.

Es aquesta llei de quintas y es tota mena de servei militar obligatori l'acte més antihumà y despota, contra 'l que ha protestat y protestarà sempre 'l Catalanisme y tot bon catalanista, no és això? Donchs bé, Barcelona disfruta d'uns regidors que, tot y anomenantse catalanistas, no sols no han protestat, sino que han presidit alguns d'ells las operaciones del sorteig. Tal volta això també contribueix a recabar vots pera las vinientas elecciones, unich fi d'aquets senyors.

Els catalanistas que tenen fermesa de conviccions deuen haver de fer constar la seva protesta contra tots aquells actes que s'oposin a lo que ells defensan y creuen ab convicció sincera, o que no s'anomenin catalanistas; ferho d'altra manera es ferho a tall d'hipòcrita o de vividor.

Els catalanistas que tenen fermesa de conviccions fan com els regidors biscaitarres del municipi de Bermeo, quins al procedir al alistament dels minyons del reemplaç actual varen demanar que constés en acta la seva protesta contra las operaciones del reemplaç, perque son contrarias als furs y a las instituciones de la Basconia. Si al ajuntamiento de Barcelona hi hagués algún catalanista sincer y convensut, ho hauria fet aixís.

Nostre estimat company Lo Geronès, en son número del 1 del corrent Febrer, reproduheix un article publicat en *Llevar* per en Rafael Patxot sobre 'l tema electoral, endressat al nostre volgut company de redacció en Joseph Mellofré.

Y diu:

Lo Geronès està en un tot conforme ab l'afecte del senyor Patxot, y com es convenient que se sapigui las opiniones de tothom quant las materias en cuestión son importants, per això, reproduhim semblant article, sens perjudici de parlar més clar encare si més tart ho conceptuem oportú.

Això diu Lo Geronès, y en fem esment y ho copiem perque seria 'l nostre gust y ens en felicitaríem de que ho fes, això de parlar més clar. A nósaltres ens anima precisament el desitj de parlar clar, y si Lo Geronès ho fes tal volta 'ns estalviaria molta feyna. L'invitem, donchs, a que ho fassi, perque no tenim drapets bruts ni la toulada de vidre.

Ara si que veig que estan de desgracia els evolutius; fora dels triums electorals tot lo demés son fracassos. Y això que pobrets ab ben poca cosa s'accontentarian.

Comensarem reclamant a Madrid una autonomia administrativa bien entendida y els varen dir que bueno; pidolaren després un miserable concert económic y els van contestar que no estavan per músicas ni per concerts; demanaren més tart per boca d'un diputat anomenat catalanista una zona neutral y els contestan que ja s'hi pensarán y després d'una pila de mesos els tornan la contesta com sempre; o sigui que no ls la volen dar.

Pobres evolutius tan, joves y tan desgraciados. Ells prou buscan una concessió per petita que sia, mal que no més afavoreixi al vehí del devant pero ni això logran. D'aquí'l programa tallat y retallat d'en Polavieja ja ni mos-

tra'n tenen y apesar de quedar reduhidas las sevas aspiracions a un tros de terrier franch d'aduanas, ni aixó logran.

Are podrian demanar el libre cultivo de la noble planta del tabaco ab la corresponet autonomia de fumarla o ferne rapé.

Qui sap, potses si que'ls ho concediran. Qui no arrisca no pisca.

El governador de Barcelona digué a en Maur que si Colón havia descubert las Américas ell havia descubert a en Monegal.

Donchs, que fá parat sant cristiá, demani patent, que descubriments d'aquesta naturalesa no's fan cada día. No fos cas que surtis algú a guanyarlo por má y explotés la trovala.

«Ay, si ho saben els Estats Units! Esperém en tot cas qu'en Sanchez Toca ens hagi regalat una escudra fuerte y poderosa».

Llegeixin lo que diu el «Noticiero» al ressenyar una vetllada:

«...dedicó un elocuente saludo a Cuba, Filipinas y Puerto Rico, diciendo que cuando triunfe la Republica volverán a ser de España».

No fém bromas que seria molt perillós tot aixó. Fa recordar la *Marcha de Cadix*, y es massa trist aquest recort, encare que la música semblés alegre.

Sort que aquella Republica qu'ha de triar no deu ser la Federal; me la farían aburrir.

Tinguem confiança. Are sí que sembla que vindrá alló de la *regeneración*, la paraula que tan va fer jugar el regionalista Silveira, l'ex company del general cristiano, l'ex Ministre de la Guerra, y ex casi jefe nostre, ex...

Donchs sí. En Dato ha publicat darrerament en la *Gaceta* una circular prohibint las recomenacions en els assumptos relacionats ab els Tribunals de Justicia.

Sí qu'estava mal aixó, quan el Ministre del ramo descubreix los *sagrados ministerios* de la *sagrada administración de Justicia*.

Lo qu are aném a copiar també es del Moro:

NUEVO EMPRÉSTITO.
Tánger 11 (9-15 m.)

En los círculos comerciales se dice con insistencia que el sultán ha contratado un nuevo empréstito por valor de siete millones y medio de pesetas con una casa de París.

Muchos consideran que el sultán sigue mal camino recurriendo a empréstitos.

Opinan que esta operación de crédito aumentará las dificultades del imperio, pues en Palacio se gasta el dinero sin saberse cómo.

Es vez que hi tenen mania els reys moros ab aixó dels empréstitos.

No'n es moguem de las nacions civilizadas, ja que hi som.

M'agradaria veure una campanya electoral al Marroch. En las listas de candidatos, tots els noms s'assemblarian. Igual que aquí, qu'aviat tots serém *unos*. Suposo que ja ho deuen haver sentit a dir aixó de la concordia.

Donchs tornant a n'alló dels Moros, hi llegit que a n'el Roghi, que té per mal nom *Bu-Ha mara*, li ha sortit un amic que l'afavorirà molt y que's diu *Bu Hamema*, personatge que s'ha fet célebre perquè es l'autor de la matansa d'espanyols a Zaira; a la *cuenta* es un individu que te un cor bó com en Polavieja que viu al seu costat, tirant amunt a la esquerra.

En Canalejas torna a fer propaganda democrática per l'istil d'aquella que feu quant va deixar d'esser ministre. Una cama a la monarquia y un altre a la república y quan convé un salt y totas duas camas juntas; y qui vulga saber que vagi a Salamanca.

L'home no sap de quin mal ha de morir y sempre está bé que's guardi una poma... per la gana.

Altament també va dir el demócrata d'última fornada que si els seus amichs no trianfan

en las próximas elecciones, será porque'l govern haurá fet trampas.

Pobre colominet ignocent. No hi ha com esser sastre per conèixer el panyo.

En Canalejas també deu tenir escrupols de monja ab aixó de la lluyta electoral perquè si pensés com ha de pensar tot home pràctic, diria: surtirán diputats, pesi a qui pesi, perquè si el govern fá tupinada jo... l'ajudaré.

Que no ho sap que gats ab gats may s'es garrapan. Miréu qui fá l'escrupolós: ¡¡Hasta en Canalejas!!

La marina espanyola continúa com de costum fent de las sevas:

«Cádiz.—Las pruebas de velocidad del crucero *Princesa de Asturias* han dado excelente resultado».

Y si no segueixin llegint: «al a tomo no».

«La máquina funcionó bien, sufriendo, no obstante, pequeñas averías y recalentándose dos piezas».

Al fondear rompió en guardín del timón.

El *Princesa de Asturias* debía navegar doce horas pero acortó este término por las averías sufridas».

Aixó en diuen averías? Mentre's no s'estabelli contra las rocas, lo demés son trons. Y la proba de que tenim rahó es que la Comissió oficial es del nostre parer.

«La Comisión oficial informará en buen sentido, después de los resultados obtenidos».

Ja'ls ho deyam que las averías no tenían importancia. Jo'ls dictamens els faria fer avants de que's fessin las probas, aixís no s'evitaria la trampa y sempre las endevinarían. Es de las marinas més frescas que hi vist la espanyola. De de que la coneix que te'l mateix genit. Pacifica y reposada que no n'hi ha un altre.

SPORT ELECTORAL

COMENSA L'ARMONIA

Copiem d'una correspondencia escrita desde Mataró:

Abans d'ahir, día 8, se reuniren en la Lliga Regionalista delegats dels disset pobles que forman aquest districte electoral pera la designació d'un candidat autonomista.

Després d'un incident per si s'havia convidat o deixat de fer-ho a entitats no representadas, la Comissió doná compte de son comés, dihent per boca de son president, que, en l'impossibilitat de trobar un fill del districte que tingués idees francament autonomistas y reunits condicions pera esser diputat, havían acordat presentar la candidatura de don Salvador Maristany, fill del Masnou, que si bé no era un declarat autonomista, havia fet manifestacions a la Comissió que donavan a entendre aquesta tendencia, y d'aquet modo, creyan ells, se satisfan las aspiracions de regionalistas y catalanistas, además de la massa neutra, molt nombrosa en el districte.

Aquestas manifestacions foren rebudas ab general desagrado per la majoria dels congressats, demanant totseguit molts d'ells la paraula pera atacar ab duresa a la Comissió..... El Sr. Fontcuberta, delegat per la Agrupació Catalanista de Premiá, tirá en cara a dos senyors que forman part de la Comissió la seva feblesa de conviccions, apesar de figurar els dos en las renglas de l'Ulló, promoguent una serie de confusions qu'acabá ab la retirada del local d'una bona part de delegats que se'n anaren comentant el fet ab violencia.

Dinenge se celebrá en el local de la Lliga Regionalista de Mataró una reunió de delegats autonomistas del districte al objecte de procedir a la designació d'un candidat..... La junta encarregada... doná compte de son comés, proposant a n'en Salvador Maristany..., la majoria dels delegats presents protestá de la designació, retirante, entre altres, un federal, el president de la Agrupació Catalanista de Premiá, la Lliga Regionalista de Vilassar de Mar y delegats de

Tiana, Mongat, Alella, Premiá de Mar, Vilassar de Mar y molts altres, no quedant al local més que delegacions de Masnou, Cabrils, Orrius y Mataró.

AI XÓ SI QUE'NS SAP GREU

De «La Plana de Vich», *Semanario, dedicado al fomento*, copiem el següent trosset:

«Caza de votos.—Cual nunca se había visto, se han echado á la calle en nuestra ciudad los furiosos... acechando á los electores de los pueblos que vienen á nuestro mercado. Cuando ven á algún amigo suyo ó conocido, etc., etc., que va á sus faenas y no está por política ni nada, le asaltan, le dicen cuatro palabras balagueñas, si es preciso procuran hacerle entrar en alguna tienda ó escalera y hasta en alguna taberna pagándolos los *cinch centims*, hasta arrancarle, si pueden, el compromiso del voto, abanquillo esset al no seiga».

Se coneix que los pobres... han de apurar lo todo, aunque sea acudir á estos vergonzosos medios, indignos del orgulloso caciquismo vicense. Los hombres de los pueblos se pasan al ver los procedimientos serviles y bochornosos de que se vale... después se fien de las miserias de este fracasado pretendiente y van escamados por la ciudad.

Algunos de dichos electores, al volver á sus casas, hacen algunas advertencias á los que van al mercado de Vich, por el estilo de lo que hace un buen padre cuando alguno de sus incantados hijos van á Barcelona, de que no se dejen engañar por los embaucadores y demás que van por sus fines especiales.

En el número vinet procurarem entrar als nostres llegidors de lo que diuen els contraris d'en Huelin y si en treuen l'entrellat ja faran prou. Per are acontentins de lo que diuen els regionalistas de Blanes contra'ls caciquistas d'aquell districte.

Els electors poden estar satisfets del seu diputat y Blanes el votará en pes. El conda ha lograt... que en Manra li contestés que no podia fer res per Blanes perquè no hi há quartos.

Una carta de duas ratllas al ministre, he val una acta!

Ab diputats aixís se va per tot.

Els blanquencs poden aconsellar-se del *reparto extraordinari* de consums que'ls hi há penjat el caciquisme, ab saber que tenen un diputat que escriu a un ministre y un ministre que contesta que no hi há quartos.

Y que vagin votant caciquistas.

TOT HOM HU ES

Per las noticias qu'ns envian els nostres correspondents, en tots els districtes si presentan candidats mes ó menos autonomistas.

Las ideas avansan que's un gust, els candidats no volen quedarse en terra y es valen de tots els medis pera surar.

MILLORA IMPORTANTÍSSIMA

Ens diuen de Vich que'l senyor Huelin, si surt diputat, pagará la construcció del pont de la Gleva, celebre per haberlo promés tots els candidats que han passat per aquest districte.

En vista d'aquestas declaraciones, cada día son mes els partidaris del pont.

Coratje y avant! La cuestió son ponts.

NOSTRES TREBALLS

Tots els que vulgan saber noticias relacionadas ab cuestiones electorales, que passin per la nostra redacció que a tot hora les despatxarem. Procurarem tenir al corrent als nostres delegadors de tot lo que's relaciona ab cuestió tant important y que tant ha de contribuir a l'elevat al poble.

Recullirem en diferents tomos que tenim esperansas han d'arribar a 412 fotas las paraulas que's dirán els contricants polítics a fi de que's vegi tot el repertori de floretas que'n tals batallas acostuman a gastarse. Per are y no més de las passadas elecciones ne recordem 122,000; ab un cop d'ull els nostres oficinistas

els dirán si es al tomo l'insult que vulgan saber, la fetxa en que fou dit y el diari que'l portaba. Tot aixó aconseguit ab menos temps del empleat per comptarho.

ELS INTEL·LECTUALS DE SANT HILARI

Sabem que'ls elements de mes valua de Sant Hilari están disposats a recorre la montanya pera propagar la bona nova y ferhi trionfar el candidat regionalista.

Tot hom aborreix al caciquisme. Tot hom está entusiasmats. Tot hom segueix bo per ara.

UNITAT D'ACCIÓ

Ab franquesa ben catalana, ab convicció sincera de lo que dihem y com a resultat de lo aprés en la tasca continuada d'Instrucció dintre del catalanisme, devém dir ben alt que creyém inútil y vergonyosa tota tendencia a consolidar una unitat d'acció entre 'ls catalanistas y els regionalistas. y ho creyém ab convicció sincera porque'n tenim la prova irrefutable de la constancia ab que sempre ho havém dit.

Es doctrina tradicional dintre del Catalanisme me'l rebutjar tot lo que sigui partit polítich, per conservar sempre ben alta la bandera de pureza, sota quins plechs hem fet la nostra via avant sempre, malgrat tots els entrabanchs y totes las dificultats. Y no es sols doctrina tradicional aixó dintre del Catalanisme, sino que's principi fonamental del mateix, ja que s'ha establert en tots els seus actes desde que doná fé de vida.

¿Es lo regionalisme un partit polítich? Si per demostrarho sols cal obrir els ulls y aprendre'n d'ell que no s'ha presentat may ab el cap alt defensant un programa concret, que nadant en un mar de vaguetats sols ha tingut per únic objecte'l d'apoderarse de llochs públics y de representació, que no ha dubtat may en fer conxorxas ab desacreditats polítichs ab l'únich fi de creixer en quantitat, prescindint per complet de la qualitat dels adeptes, y que per únic ideal ha dignificat a homes, deixant sempre en lloch secundari a las idees; actes, que sols dels partits polítichs els ha aprés y els ha heretat, convertintse en un mes entre tants y tants que pretenen el monopoli de la cosa pública.

Lo Catalanisme fins avans de la proclamació de las Bases de Manresa tenía un programa definit y els que s'allistavan en sos rengles sabían ab qui anavan y quin fi perseguían, mentres que'l regionalisme ab tot y haber portat a cap campanyas sorollosas y haver fet sempre molta fressa no ha trobat encara la hora oportuna pera aixecar el cap y dir ab veu alta, lo que vol y el fi que persegueix.

Perque a ningú n'hi queda dubte del caracter polítich del regionalisme, sols cal recordar la darrera conxorxa del pacte de Lleyda, del que ningú n'ha tret encare l'entrellat. Frescos están els atachs y el clamoreig de que tots els camps del autonomisme s'aixecá contra aquest acte dels regionalistas barcelonins, pera que tinguém de recordarlo, y ab tot, no sembla sino que's vulgui fer els ulls grossos, prescindint de tot y passant per demunt de tot, pera empenyer una corrent d'útima hora que ha agafat per lema'l de unitat d'acció.

Una de dos: ó estém distanciatos dels regionalistas per cuestiones de principis, ó estém separats d'ells sols per cuestiones superficials, sense importancia. Si lo primer, ó siga, si'ns separan cuestiones de principis, allavors el fet de perseguir una unitat d'acció significa un retrocés del Catalanisme que baixa de nivell y en aixó no es possible ab dignitat el nostre con-

sentiment; las ideas evolucionan se'ns dirá, molt bé, pero al evolucionar ho fan de menos a més, may de més a menos; las ideas avansan, may tornan enredera. Y si estém distanciatos dels regionalistas sols per cuestiones sense importancia, allavors la unitat d'acció per motins accidentals, com se diu que's persegueix, ni es il·lógica ni té rahó de ser, donchs en aquest cas no hi hauria altre medi que plegar bandera y passarse ab armas y bagaiges al altre camp.

Nosaltres creyém que las diferencias que del regionalisme 'ns separan son fondas y son numerosas, son las mateixas que'ns separan dels demés partits polítichs y com qu'aixís ho creyém ab sinceritat, considerém inútil y vergonyosa com hem dit al comensar, tota tendencia a consolidar una unitat d'acció.

Tot aixó dit ab franquesa ben catalana y en honor a la veritat. No falta, no, qui ha dit que'ls qu'aixó diguém hi fem nosa dintre'l Catalanisme; sort que dintre'l Catalanisme no hi han hagut may homes ab dret d'excomunió per fulminar anatemas:

R. FOLCH Y CAPDEVILA.

CRÓNICA NACIONALISTA

HUNGRIA

A la cambra de diputats de Budapesth s'ha promogut un gros escandol a causa d'un discurs del compte Andrassy, qui ha defensat que la llenga alemanya tenía d'esser el llas qu'havía d'unir l'exercit comú els dos titols d'Austria-Hungria, y naturalment, els diputats del partit de l'Independencia ab motiu d'aquesta declaració han promogut un gran desordre, sobre tot al haber el president del Concil manifestat una opinió idéntica a la del esmentat diputat. La enemistat del partit independent contra el president del concil M. de Syell, s'ha manifestat diferentes vegades per la justa rahó d'haber aquest obrat de manera qu'ha sacrificat sistemáticamente els intereses de l'Hungria als de Austria.

Mes lo que ha acabat per enverinar mes el debat han sigut las paraulas del ministre de la Defensa nacional qui al haber un diputat interromput a M. de Syell li ha ordenat estés tranquil. Aquesta amenssa va exesperá als de l'oposició de tal manera, que fou precis suspendre la sessió.

Es digne d'esment aquest incident per quant la cambra de diputats húngara ha sigut sempre una rara excepció de lo que passa en totes las cambras, puig sempre ha guardat el major respecte a las tradicions parlamentarias y sols are en la qüestió de las nacionalitats s'ha produït aquest cambi tan sensible en sas costums polítichs.

L'element magyar es fonament hostil a tota influencia alemanya, y es de creure que'l predomini d'aquesta influencia a Viena ha causat l'oposició de certs cercles polítichs d'Hungria.

Els húngaros han estat fins are atents y respectuosos ab el Soberá, mes quant Francisco-Joseph desapareixi de l'escena política, es possible se presencihi desagradables sorpresas.

TRANSVAAL

Sembla que certs vicis que de sobres coneixem dels que manan, son difícils d'esmenar, puig veyem que ab tot y esser M. Chamberlain lo mes gran home d'Estat de la Gran-Bretanya, segons ha declarat en De la Rey, la delegació boer en representació del Orange ha declarat que aquesta regió está entre las mans de gent que ignoran la llenga, els usos y las costums

dels burghers y que, per lo tant, constitueix aixó el que l'administració financiera inglesa está preparant la ruina del antic Estat lliure.

M. Chamberlain s'ha donat per ofés ab aquesta declaració y ha contestat que si la administració inglesa fos perfecte a las novas colonias, son viatge ja no tindria objecte, puig ha de estudiar el regiment que convé donar al poble Boer.

Deu fassa que las paraulas del ministre inglés se compleixen pera gloria y profit d'aquest poble que tant ha lluytat per conservar lo que li es propi.

NOVAS

En la Asociación Popular Regionalista de la que n'es portant veu aquest quinzenari, 'l soci En Joseph Mallofré hi doná una conferencia 'l dia 24 del prop-passat Janer sobre 'l tema "Critica de procediments."

Atesa la importancia de la mateixa y tenint en compte que resumeix d'una manera definida y clara la significació y criteri de la Asociación dintre del Catalanisme, la Junta Directiva que fou la que encarregá expressament al soci Mallofré que desenvolrés la dita conferencia, acordá posteriorment donarla a la publicació. A n'aquest objecte serà publicada en "La Devantera" com ja podran veure 'ls nostres llegidors en el número present, sens perjudici d'una tirada especial que 's farà a part.

La Direcció de nostre quinzenari "La Devantera", ha sigut conñada a n'En Antoni Sayós y Parramón. L' anterior Director En Bonaventura Riera s'ha vist obligat a dimitir del seu càrrech per sas moltes ocupacions y per haver sigut distingit ab la vis presidencia de la Asociación. Malgrat aixó, continúa formant part de la Redacció. Del nou Director ne podem assegurar lo mateix radicalisme que tant distingí a n'En Riera quina valentia y fermesa de conviccions son prou conegudes de tots els nostres llegidors pera que n'haigim de fer esment.

Lo passat diumenge dia 8, En Francesch Curet doná en la Agrupació "Bach de Roda", una conferencia sobre 'l tema "Grops de la Societat contemporánea." Encare que la conferencia es d'aquellas que 's mereix una detallada ressenya no la farem porque 'ns ho impedeix la falta d'espai. Sols cal dir qu' al parlar de Societat contemporánea 's referí principalment a la societat catalana y dintre d'aquesta al catalanisme, calificant de grops als qu' entorpeixen lo camí del catalanisme fentlo anar per viaranyas llixosos y de moralitat duptosa y fan ressaltar ab arguments irrefutables lo qu' es el catalanisme y las diferencias que 'l separan del regionalisme ab el que no es possible aliansa de cap mena sense renegar de lo qu' informa essencialment al nacionalisme catalá. Felicitám a la agrupació "Bach de Roda" y els encoratgem pera que segueixin avant en lo camí sempre ab lo que sens dupte mereixerán bé de la Patria catalana.

Durant els dias 1 y 2 del corrent tinguérem lloch a Bellas Arts las sessions del Congrés Universitari Catalá. Dels acorts presos en las mateixas ja n' están enterats els nostres llegidors; nosaltres l'hem remanecar qu' en dit Congrés se doná motu d'una serietat desconeguda encara entre estudiants y qu' en totes las discusiones bagudas s'endugueren la victoria per la forsa del seu convenciment las notes mes liberals per la ensenyansa y las más radical per la constitució de la Universitat Catalana.

Cuan ya teníem impreses las circulars anunciant la surtida de LA DEVANtera, rebérem la nota del restabliment de las garantias constitucionals, quin requisit hauríam pogut també com a motiu de sortida del continuador de La Nació Catalana, si ho hagues sim sapigut avans.

La nova per altre part no'ns ha fet fret ni calor. Per haver de suspenderlas altre vegada, com sens dupte ho farán molt aviat no valia la pena de tornarnos la normalitat de real decret.

PETITA CORRESPONDENCIA

ANTIGA

J. M., Girona.—Rebut 1'25 ptas. y tot es degut a nostre suspensió, queda anotat protector.
P. F. B., Vilaseca.—Lo mateix l'hi diem.
N. M., Bagur.—Rebut 1' pta., queda anotat protector.
T. S., Capellades.—Rebut 1'50 ptas., queda anotat protector.

ACTUAL

M. A., Sant Vicens de Castell.—Rebut 1 pta.; F. F., Barcelona.—Rebut 1'50 ptas.; C. R., Barcelona.—Rebut 2 ptas.; quedan anotats protectors.
I. S., Prats del Rey.—D'acord.
P. M.—J. A., Sabadell.—Dispensin.
F. X. T., Sitges.—Moltas merces.
P. P., Gracia; P. B., L. T.; S. S.; L. R.; E. P.; J. M. T. R. C.—Barcelona: Conforme; quedan anotats propagadors.
J. B. E., Sant Quirce de Besorós; R. S.; J. V.; S. E.; Barcelona.—D'acord y espero llistas.
P. C., Ripoll.—Respecte aixó hi ha molt que dir; l'hi escriurá particularment lo company Folch.
M. P., Balaguer.—Rebut la seva, pero no'ns 7 sagells comú, que deuen haverse quedat pel camí.

Imprempta carrer de Sant Geroni, 23

LA DEVANtera circulará, igual que anteriorment La Nació Catalana, per medi de propagadors, que son els qui prenen un nombre determinat d'exemplars, pagantlos als següents preus:

Una acció	de 100 exemplars,	Ptas. 3'50	Per cada número,
Mitja acció	de 50	1'50	compresos gastos
Un quart d'acció	de 25	0'75	de correu
Un vuyat d'acció	de 12	0'50	per Catalunya

Barcelona: els mateixos preus, repartintse a domicili.—Aforas de Barcelona: 5 cèntims de més per cada envió d'un o més exemplars.—Extranjer: preus dobles.—S'envia un sol exemplar a qui fassa un donatiu anyal de qualsevol import.—Pagaments a la bestreta: S'admeten sagells de correu y documents de facil cobransa.—Els suscriptors antics qu'ho demanin s'els reservarán els preus antics.—Es lliure la reproducció dels treballs.—No's tornan los originals.